73 - त्रिसप्ततितम दशकम्
भगवतो मधुरापुरी यात्रा

निशमय्य तवाथ यान वार्तां भृश मार्ताः पशुपाल बालिकास्ताः ।
किमिदं किमिदं कथं न्वितीमाः समवेताः परिदेवितान्य कुर्वन् ॥73-1॥

करुणा निधिरेष नन्द सूनुः कथ मस्मान् विसृजे दनन्य नाथाः ।
बत नः किमुदैव मेव मासीत् इतितास् त्वत्गात मानसा विलेपुः ॥73-2॥

चरम प्रहरे प्रतिष्ठमानः सह पित्रा निज मित्र मण्डलैश्च ।
परिताप भरं नितम्बिनीनां शमयिष्यन् व्यमुचः सखाय मेकम् ॥73-3॥

अचिरा दुपयामि सन्निधिं वो भविता साधु मयैव सङ्ग मश्रीः ।
अमृताम्बुनिधौ निमज्जयिष्ये द्रुत मित्या श्वसिता वधूर कार्षीः ॥73-4 ॥

सविषाद भरं सयाच्ञ मुच्चैः अतिदूरं वनिताभि रीक्ष्यमाणः ।
मृदु तद्दिशि पातयन् नपाङ्गान् सबलोऽक्रूर रथेन निर्गतोऽभूः॥73-5॥

अनसा बहुलेन वल्लवानां मनसा चानुगतोऽथ वल्लभानाम् ।
वनमार्त मृगं विषण्ण वृक्षं समतीतो यमुना तटी मयासीः ॥ ॥73-6॥

नियमाय निमज्य वारिणि त्वाम् अभिवीक्ष्याथ रथेऽपि गान्दि नेयः ।
विवशोऽजनि किं न्विदं विभोस्ते ननुचित्रं त्ववलोकनं समन्तात् ॥73-7॥

पुनरेष निमज्य पुण्य शाली पुरुषं त्वां परमं भुजङ्ग भोगे ।
अरि कम्बु गदाम्बुजैस् स्फुरन्तं सुरसिद्धौघ परीत मालुलोके ॥73-8॥

स तदा परमात्म सौख्य सिन्धौ विनि मग्नः प्रणुवन् प्रकार भेदैः ।
अविलोक्य पुनश्च हर्ष सिन्धोः अनुवृत्त्या पुलका वृतो ययौ त्वाम् ॥73-9॥

किमु शीतलिमा महान् जले यत् पुलकोऽसाविति चोदितेन तेन ।
अति हर्ष निरुत्तरेण सार्धं रथवासी पवनेश पाहि मां त्वम् ॥ ॥73-10॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥